

Jacklin Durhuus fyllir 19 ár í morgin, men hóast sín unga aldur, so er hon ein av lyklaleikarunum hjá besta kvinnuliðnum hjá VÍF, sum hevur tikið mong á bóli í hesum kappingarárinum

18 ÁR

OG LYKLALÉIKARI

Terji Nielsen
Álvur Haraldsen

Eftir at hava verið á odda við trim-um málum seint í dystinum móti Kyndli og álikavæl hava tapt, so er tað væl skiljandi, at ein av evnaríkastu kvinnuligu handbóltleikarunum í landinum, Jacklin Durhuus úr Vestmanna, sær rættuliga vónbrotin út, nú Yngd hittir hana ein góðan hálvan tíma eftir, at dysturin er lokin. Vit fara eitt sindur til síðis og fáa okkum eitt prát um, hvussu tað er hjá einari 18 ára gamlari gentu at verða berandi kraft hjá einum av oddaliðunum í 1. deild hjá kvinnum í handbólti.

Byrjaði sum átta ára gomul

Tað eru góð tiggju ár síðani, at tann tá átta ára gamla Jacklin Durhuus gekk stuttu leiðina frá heiminum í Gørdum í Vestmanna og yvir í fróttarhøllina til sína fyrstu venjing. Sum Jacklin sjálv sigur tað, so er tað helst so, at allir vestmenningar fyrr ella seinni hava roynt at spælt handbólt, og tí var tað bara ein sjálvfylgja, at man fór undir at venja handbólt. Tá var ikki tað stóra skili á venjingini hjá teimum yngstu deildunum í felagnum, og sum Jacklin sigur, so var tað sum oftast tveir eitt lítið sindur eldri dreingir, sum stóðu fyri venjingini. Av somu orsök vóru úrslitini ikki so góð fyrstu árin.

Tá ið Jacklin spældi í deildini gentur 14 ár, hendi ein stór broyting í VÍF, sum fekk stóran tððning fyri handbóltin í Vestmanna. Danin Lars Nedergaard var settur sum venjari hjá øllum liðum felagsins og undir hansara leiðslu kom nógv betur skil á venjingina.

Hetta gav eisini úrslit hjá Jacklin og hennara liðfeløgum, tí tær gjørdust

føroyameistarar í deildini gentur 14 ár, og í árunum aftaná vunnu teir eisini fleiri heiðursmerkir.

16 ár og 1. deildarleikari

Tá ið Jacklin var einans 16 ára gomul leikti hon sín fyrsta deild í 1. deild, men longu árið frammanundan hevði hon leikt á besta liðnum hjá VÍF sum 15 ára gomul, tá ið tær vóru í 2. deild.

Hetta var sjálvsagt ein stór broyting fyri eina so unga gentu, men tað vandi man seg skjótt við. Tað gjørdist skjótt greitt, at Jacklin hevði serliga góð handbóltsevni, og tað lögdu hini liðini eisini til merkis, og tað var ikki óvanligt, at mótstøðuliðini valdu at mansverja Jacklin, hóast hon var yngsti leikarin á liðnum.

Fyri tveimum árum síðani gekk so illa hjá VÍF, at tær í fjór noyddust aftur at leika í 2. deild. Jacklin gekk tá í skúla í Havn, og hon valdi tí at leika við øðrum havnarfelagnum, Kyndli. Um hetta sigur Jacklin við Yngd, at tað var ógilega gott, men tað var somuleiðis ein stór broyting í at venja við VÍF og so Kyndli. Í Vestmanna er kvinnuliðið ongantið tikið í álvara fyrr enn nú, men tað merktist beinan vegin í Kyndli, at har høvdu kvinnurnar so sanniliga eisini sítt at siga. Somuleiðis var venjingin í Kyndli, undir leiðslu av Sophus Dal-Christiansen, eisini nógv harðari enn Jacklin var von við. Ein annar stórur munur var tað, at fleiri av teimum, sum Jacklin hevði leikt við í Vestmanna, høvdu familju, og hetta noyddist ein altíð at hava í huga, um onkur ikki mætti til venjing. Í Kyndli var tað so at siga eingin, sum átti børn, og tískil bar betur til hjá leikarunum at mæta til venjing hvørja ferð.

